

Nr. 158/16.06.2018

Asociația Magistratilor din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor, declarată ca fiind „de utilitate publică” prin HG nr. 530/21 mai 2008 - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel./fax. 021.4076286, e-mail amr@asociația-magistratilor.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipsani -, reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar, transmite următorul comunicat de presă:

Față de știrile „o asociație de magistrați, pe cale de dispariție” și „demisia în bloc” a Asociației Magistratilor din România – Cluj, cu dizolvarea filialei, **AMR** face următoarele sublinieri, pentru a nu lăsa prezentările răstălmăcite să ia locul adevărului.

1. Ieșirea în spațiul public, cu această știre care s-a dorit a fi „de senzație”, a avut loc cu nerespectarea Statutului AMR. Printr-un e-mail s-a trimis, pe adresa Asociației, un extras dintr-o hotărâre judecătorească de dizolvare a Filialei Cluj a AMR, fără ca, anterior, să se aducă la cunoștința Consiliului Director – organ de conducere a Asociației între Conferințele Naționale, potrivit statutului –, intenția dizolvării filialei. Extrasul a fost trimis în 15 iunie 2018, adică după 15 zile (!) de la data la care a fost pronunțată dizolvarea (31 mai 2018). Sincronizarea cu perioada formulării concluziilor de către Comisia de la Veneția să fi fost o simplă „coincidență”? Ei, aș, vorba lui Nenea Iancu!

2. De asemenea, Consiliului Director al AMR nu i-a fost transmis niciun document referitor la parcurgerea procedurii, respectiv convocatorul ședinței filialei, procesul verbal, hotărârea, etc., ci s-a preferat modalitatea de plecare din AMR „pe ușa din dos”, găsindu-se, în schimb, necesară, ieșirea în spațiul public cu afirmații generale din care nu rezultă de ce AMR – Filiala Cluj nu-și mai poate îndeplini scopul statutar.

3. AMR nu a împiedicat vreun judecător, procuror sau Filiala Cluj să își spună punctul de vedere. Faptul că, în ultima perioadă, filiala a preferat (cu mici excepții) să se țină deoparte, cu toate că AMR a continuat să facă eforturi deosebite pentru drepturile și statutul magistraților, nu îi poate fi imputat Asociației.

AMR s-a prezentat la ședințele fostului CSM – deși, de multe ori, ni s-a trântit ușa în nas ori am fost tratați ca inamici ai „garantului independenței justiției”! –, a lansat Memorandumul privind starea Justiției, în 2016, a făcut demersuri repetate, foarte grele pentru obținerea drepturilor salariale, eliminarea/reducerea inechităților și plata restanțelor salariale, a atacat în instanță hotărâri ale CSM pe care le-a considerat vătămătoare pentru sistemul judiciar și statutul nostru, a luat poziție fermă față de situația arhivei SIPA, a cerut încetarea detașărilor fără de sfârșit, a criticat instituția „consilierului de etică” și a atacat în instanță hotărârea CSM, a sancționat public afirmația că justiția este „câmp tactic” pentru serviciile de informații, etc.

În aceste condiții, se pare că filiala și-a sancționat propria pasivitate.

Dacă tot vorbim de atitudine și spunem lucrurilor pe nume, arătăm că una din ultimele „activări” vizibile ale filialei a avut loc atunci când a fost nevoie de sprijinul AMR pentru propulsarea în CSM a președintei filialei, din partea curților de apel, știut fiind că, într-o asemenea situație, implicarea unei asociații cântărește greu. Atunci sprijinul AMR a fost considerat de bun augur și chiar necesar, iar acum pare a fi anatema, cu toate că AMR a avut aceleași susțineri de principiu, și atunci, și acum (AMR cerând, de pildă, separarea carierelor judecătorilor și procurorilor de aproape un deceniu, respectiv susținând, în termeni similari, independența sistemului judiciar).

Referitor la activitatea publică a AMR din ultimul an, Filiala Cluj nu a adresat Consiliului Director nicio nemulțumire/observație/sugestie/solicitare. Ședințele Comisiei comune speciale a

Camerei Deputaților și Senatului cu privire la modificarea Legilor Justiției, la care AMR a participat, au fost publice și transmise live, după cum publice au fost și rapoartele finale ale Comisiei.

Apropo de neadevărul sfruntat, cum că AMR a atacat în mod repetat procurorii, a se vedea chiar și ultimele susțineri, de la întâlnirea cu delegația Comisiei de la Veneția, când AMR a afirmat clar că se opune posibilității de intervenție a ministrului justiției în dosarele de urmărire penală. De asemenea, AMR a arătat că textul de principiu privind independența procurorilor a fost introdus în Legea nr. 303/2004 la solicitarea expresă a Asociației, făcută la Comisia specială comună (a se vedea înscrisurile)! În mod concret, AMR a luptat mai mult, în fața organului legislativ (și nu pe rețele de socializare), pentru independența procurorilor în luarea măsurilor și dispunerea soluțiilor decât procurorii înșiși! A se vedea, în acest sens, cele 7 texte care afirmă independența și conțin garanții ale acesteia. Nu-i mai puțin adevărat, că, dincolo de modalitatea de reglementare și de numărul textelor care o consacră, independența trebuie asumată de fiecare judecător și procuror!

În privința activității sale publice din ultimul an, în scrisoarea deschisă nr. 75/4.10.2017, adresată primului-ministru și ministrului justiției, AMR a subliniat că deschiderea la dialog nu a implicat, în 2015, 2016, 2017, un acord „orb”, o reacție de „yes man”, ci a însemnat expunerea argumentată, atât a elementelor pozitive, de acceptat pentru sistem și magistrați, cuprinse în formele succesive ale Proiectului de modificare a Legilor Justiției, cât și critica evidentă a propunerilor negative.

Unul din semnele clare că independența justiției nu este afectată (în sensul susținut în spațiul public), prin modificările Legilor Justiției, îl constituie faptul că, la Conferința Asociației Europene a Judecătorilor (EAJ) de la Berlin, de la sfârșitul lunii mai (la care au participat 38 de asociații, din cele 44 care o compun), nu s-a considerat necesară adoptarea unei rezoluții pentru apărarea acestei independențe, cum s-a procedat în cazul Poloniei, Serbiei, Turciei.

Pe de altă parte, nu înseamnă că suntem mulțumiți ori că suntem de acord cu toate modificările, aspect pe care AMR l-a menționat expres atât la întâlnirea cu delegația Comisiei de la Veneția, cât și în scrisoarea deschisă transmisă organismelor internaționale (făcând, de pildă, analiza critică a textelor privind răspunderea materială a magistraților, promovarea, etc.).

4. Un alt neadevăr grosolan menționat în spațiul public în aceste zile vizează „participarea” AMR la modificarea Codului penal și Codului de procedură penală, în condițiile în care AMR a participat la o singură ședință (!), cea de deschidere a dezbaterilor Comisiei speciale comune, în care s-au expus afirmațiile de principiu cu privire la modificări. De notat faptul că doar o persoană care nu a urmărit ședința (și vorbește în necunoștință de cauză, deși este judecător!) ori nu înțelege sensul frazelor, poate afirma că AMR a fost de acord orbește cu aceste modificări. Bunăoară, AMR a arătat clar că textele de lege nu pot porni de la cazuri individuale (aplicarea legii la speță îi aparține judecătorului, și nu legiuitorului), ci trebuie să cuprindă prevederi de principiu, cu caracter de generalitate pentru aspectele pe care le reglementează. De asemenea, din observațiile scrise făcute de AMR, transmise Comisiei speciale, rezultă clar, la fel ca în cazul Legilor Justiției, că o serie de texte trebuie eliminate, corectate sau completate.

5. Cel puțin „interesant” este faptul că Filiala Cluj „se dezice” de participarea AMR la Legile Justiției, însă nu are aceeași atitudine față de participarea CSM (chiar la mai multe ședințe decât AMR), în condițiile în care „amendamentele” al căror autor/susținător a fost CSM s-au numărat cu sutele (peste 300), mai multe decât ale AMR, iar din acestea peste 250 au fost admise. Adică, principalul autor al modificărilor a fost CSM, și nu AMR cum, în mod neadevărat, s-a încercat a se acredita încă din decembrie 2017. Nici atunci, nici acum, Filiala Cluj n-a suflat o vorbă despre faptul că „noua” procedură a promovării judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, neacceptabilă

pentru sistem și magistrați, este opera CSM, care a susținut-o în absența noastră și fără ca magistrații să fi fost consultați în prealabil.

6. Pe de altă parte, nu-i de mirare că Filiala Cluj, prin vocea publică a d-lui judecător Vasilică-Cristi Danileț, se năpustește asupra AMR, dacă avem în vedere că asociația noastră a insistat, în Comisia specială comună – în acord cu cerințele Memorandumului din 2016, votat de peste 80% din instanțe – asupra adoptării procedurii de revocare a membrilor CSM, inclusiv în cazul retragerii încrederii acestora. Apropos, ne întrebăm, în mod îndreptățit, de când (???) are dl. jud. Vasilică-Cristi Danileț autoritatea să vorbească în numele AMR, de vreme ce tocmai Filiala Cluj – prin președintele Andrea Chis, împreună cu UNJR, au cerut în anul 2013 să se țină seama de procesele verbale ale adunărilor generale ale judecătorilor care au solicitat revocarea d-lui judecător din calitatea de membru CSM, arătând că aceste procese verbale nu au niciun viciu.

În acest context, se mai pune cel puțin o întrebare îndreptățită: cum de Filiala Cluj și dl. jud. Vasilică-Cristi Danileț nu au nicio problemă cu comunicatul comun al filialei – prin președinta Andrea Chiș și UNJR – prin președinta Natalia Roman, din 2011, prin care, referitor la „evenimentele” de la Înalta Curte de Casație și Justiție, adică începerea urmăririi penale a doamnei judecător Gabriela Bîrsan și a doamnei judecător Alina Corbu, scriau: „... comportamentul judecătorilor săi (ai ÎCCJ – n.n.) afectează extrem de grav imaginea publică a justiției. Pentru ca suspiciunile de corupție ce planează asupra unor persoane aflate în funcții de conducere să nu se răsfrângă asupra întregului sistem, într-un stat de drept un gest reflex într-o astfel de situație ar trebui să fie demisia din funcția de conducere, atitudine ce ar demonstra integritatea, verticalitatea și curajul pe care trebuie să le dețină orice persoană aflată în vârful ierarhiei oricărui sistem, nu doar a celui judiciar”. De asemenea, nici filiala, nici dl. jud. Vasilică-Cristi Danileț nu s-au gândit că – înainte de dizolvare – ar fi un semn de „integritate, verticalitate și curaj” să își ceară scuze public, la data pronunțării hotărârii definitive de achitare, față de atitudinea care n-a avut nimic de-a face cu prezumția de nevinovăție, ci, eventual, cu lovirea unor oameni aflați la pământ.

7. AMR nu a ținut și nu ține „cu forța” niciun judecător sau procuror, în calitate de membru, ci, în măsura în care acesta nu mai împărtășește principiile ce ne-au unit, are dreptul să își manifeste voința de a merge pe propriul drum. AMR nu obligă niciun membru (nici măcar din Consiliul Director) să aibă aceeași opinie cu cea majoritară – iar dacă are opinie diferită nu riscă să fie dat afară, cum ni s-a spus că se practică în alte părți.

Însă, manifestarea de voință trebuie să îmbrace forma statutară. E bizar să insistăm asupra acestui fapt, când ne referim la judecători, dar trebuie să arătăm că, potrivit statutului, doar Consiliul Director al AMR poate da eficiență cererii de retragere din calitatea de membru (în statut e „retragere”, nu demisie). Prin urmare, membrii fostei Filiale Cluj (hotărârea este, oare, definitivă?) sunt, în continuare, membri AMR, până la data la care Consiliul Director, sesizat cu o cerere de retragere din Asociație, adoptă o decizie, în acest sens, pentru fiecare membru.

În fine, referitor la alegația „o asociație pe cale de dispariție”, nu putem spune decât că, fie și fără Filiala Cluj, suntem încă destule sute de membri. Și în plus, preferăm să numărăm calitatea, nu cantitatea.

AMR rămâne deschisă tuturor colegilor de la Cluj care doresc să rămână în Asociație.

Consiliul Director AMR le mulțumește tuturor colegilor din țară care, cu bună-credință, ne-au ajutat, cu o idee, cu un gând, cu o vorbă bună, cu susținere sau chiar cu critică/observații argumentate (într-un limbaj decent), în foarte multele demersuri pe care am fost nevoiți să le realizăm în ultimul an.

Asociația Magistratilor din Romania,
prin președintele interimar,

ASOCIATIA
MAGISTRILOR DIN
ROMANIA

Membru al Uniunii Internaționale a Magistratilor • Membru al Asociației Europene a Magistratilor • Membru al Alianței pentru o Justiție Europeană în România

Jud. dr. Andreea Ciucă

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO